

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχουσαν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια καὶ ἑννιακόσα
καὶ ἡ φυλὴ μας πάντα δρώσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δέκα φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου στελεπῆ
δοὶ πωλόμενα σώματα «Ρωμηῶν» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγκα, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώη δι' αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

Εἰκοστὴ τοῦ Μαῦτου καὶ ἑβδόμη,
νέοι τώρα θὰ ἔγουν Ἀστυνόμοι.

Ἑπτακόσα καὶ ἑννέα
καὶ δὲν ἔχομε νέα.

Ἐπιτροπὴ τῶν Μπόερς δοσιὰρὰ καὶ ὁ Φασουλῆς μετὰ κράνος καὶ φτερά.

Φ. — Καλῶς τοὺς Μπόερς τοὺς κλεινοὺς,
τοὺς περιπλανωμένους,
πούλθην νὰ ᾄδουν τοὺς οὐρανοὺς
τοῦ πολεμάρχου γένους.

Καλῶς τοὺς Μπόερς καὶ τοὺς Μπούρς, ποὺ φθάνουν καὶ ἔδω
[πέρα,
γιὰ νὰ μεσολάβῃσασιν καὶ ἡμεῖς ἑστὴν Ἑγγλιτέρα,
νὰ πάη πρὸς τὸν πόλεμον, νὰ βασιλεύσῃ εἰρήνη,
καὶ καλλιτέροιο μέλλοντος ἀξίους νὰ σὰς κρήνη.

Τόπους πολλοὺς ἔγυρισάτε, γονυπετεῖς ἐπίστατε,
καὶ τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς τοὺς ἐπαρακαλίσατε,
μὰ τίποτα δὲν ἔκαναν γιὰ σὰς τοὺς Ἀγγλομάχους,
καὶ ἔργεσθε τώρα καὶ σ' ἡμᾶς, τῆς νίκης τοὺς βατράχους.

Μὰ δὲν ἔμαλέξατε καιρὸ νάλθητε καὶ ἔδω πέρα,
ἐκτὸς ἂν ἤλθατε καὶ εἰς
λάτραι τῆς χώρας τῆς χρυσοῦς
νὰ πάρετε τῶν Ἀθηνῶν τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Καὶ ἡμεῖς τὴν μεσολάβησιν γυροῦμε τῶν ἄλλων,
καὶ ἡμεῖς ἑστὸς Πρίσβησι τρέχουσιν Δονάμιον μεγάλων,

καὶ κάθε τόσο τίκι τὰς τῆς πόρταις τῶν κτυποῦμε
τὰ ντέρτια μας νὰ ποῦμε.

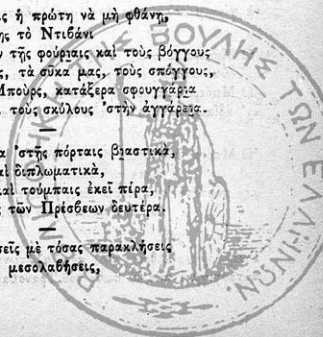
Ἐκεῖν' ἡ φίλη μας Τουρκιὰ
μᾶς κάνει νταβατούρι,
καὶ κάθε τόσο χαστουκιὰ
μᾶς δίνει μὲς ἑστὴ μούρη.

Τόσον καιρὸ μᾶς ἐπῆρξε πλεονόμια καὶ σῆκῆτι
μ' ἐκεῖνας τὰς συμβάσεις,
καὶ ἄρχιζ' ἡ μεσολάβησιν τῶν Πρίσβησιον ἡ πρώτῃ
μὲ τὸσας παραστάσεις.

Καὶ ὡσὰν ἡ μεσολάβησιν ἡ πρώτῃ νὰ μὴ φθάνῃ,
τῆς Πύλης τὸ Ντιδάνι
μὲς ἑστὶν διοργανώσεων τῆς φοιτητικῆς καὶ τοὺς βόγγους
φορολογεῖ τὰ λάδια μας, τὰ σῦκα μας, τοὺς σπάγγους,
καὶ μᾶς ἀφίνει, φίλοι Μπόερς, κατὰξέρα σφουγγάρια
νὰ βάζωμε ξεκαλῶσαι τοὺς σκύλους ἑστὴν ἀγγάρια.

Ἐπαρνοῦν κτυπήματα ἑστὴς πόρταις βιαστικῶς,
μεγάλῃ γονατισμάτα καὶ διπλωματικῶς,
νὰ τεμενάδες ἀπ' ἔδω καὶ τοῦμαις ἐκεῖ πέρα,
καὶ ἄρχιζει μεσολάβησιν τῶν Πρίσβησιον δευτέρῃ.

Καὶ τώρα φθάνετε καὶ εἰς μὲ τὸσας παρακλήσεις
μὲς ἑστὰς μεσολάβησιν,

Ζητούντες μεσολάβησιν ἡμῶν τῶν θερμοσίμων
πρὸς παύσιν τῶν πολέμων.

Βεβαίως ἔπρεπε κι' ἡμεῖς
νὰ σὰς περιγρορῆσωμεν,
καὶ τῆς 'δικῆς μας συνδρομῆς
νὰ μὴ σὰς ὑστερήσωμεν.

Γνωρίζω φιλελλητισμὸς πῶς μέσα σας κοχλάζει
καὶ νίκας ἀλαλάζει,
καὶ τῶνομα τὸ φλογερὸν
τῆς χώρας τῆς ἡρωικῆς
πῶς ἀντίζει νυχθημερὸν
εἰς τὰ βουνὰ τῆς 'Αφρικῆς.

Γνωρίζω πῶς ἡ δόξα μας κι' ἀνάπαυσα βαρύνει
κι' ὁ Κρούγερ σ' ἕνα λόγο του γιὰ νὰ σὰς ἐνθαρρύνῃ
βροντῶν σὰς ὑπενώμισε τὰς πάλαι Πλαταῖας,
τῶν Μαραθῶνων τρέπαια καὶ μάχης κραταιάς.

Γνωρίζω, Μπούερ ἀγαπητοί, πολέμων θιασῶται,
πῶς ἂν ὁ Κρούγερ τότε
δὲν ὑπενώμιζε πρὸς σὰς ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων
τοῦς ἄλλους τῶν Ἑλλήνων,
τόσο κουράγιο βέβαια καὶ μένος δὲν θὰ 'δείχνατε,
μὰ μὲ τὸ πρῶτο βόλι
γιὰ σίγουρα θὰ 'ρίχνατε
τῆς πανοπτικῆς ὅλοι.

Γνωρίζω τὴν ἀνδρεία σας καὶ τὸ πολὺ σας μένος
πῶς 'στὼν Ρωμηῶν τὸρεῖατε τὸ τροπαιεῖον γένος,
ἐλπίζω δὲ πῶς μ' αἰσθμα θεμελῆς εὐγνωμοσύνης
ἀγάλλματα θὰ στήσατε τῆς νέας Ρωμηοσύνης
'στὴν Μαίφιγκι, 'στὴν Γιοχαννισμπούργ, 'στὸν λόφον τῆς
[Μαγιοῦμπας,
δοξάζοντες τὸν γέροντα τῆς Κορδοκαλουμπας.

Γνωρίζω τὴν ἀγάπην σας, τὴν πρὸς ἡμᾶς στοργὴν,
κι' ἔπρεπε μεσολάβησις κι' ἐκ μέρους μας νὰ γίνῃ
μῆπως καταταμάσωμεν τῶν Ἄγγλων τὴν ὀργὴν
κι' ἐλεύθερον τὸ Τρανσβαάλ ὡς πρότερον νὰ μείνῃ.

'Αλλὰ μεσολάβησατε εἰς πρῶτα 'στὴν Εὐρώπῃν
γιὰ τοὺς γνωστοὺς ὁρμηεῖς,
γιὰ νὰ μεσολάβησωμεν θερμότηα κατόπιν
ὑπὲρ ἡμῶν ἡμεῖς,
ἐν ἄλλοις λόγοις ὁμιλήθη μετὰ θερμοῦς δεήσεως
νὰ γίνῃ μεσολάβησις ἀντὶ μεσολάβησεως.

'Ὁ Μπούερ Μπούερ, δὲν ξέρετε τί ρέψιμο τραβοῦμε,
κι' οὔτε στιγμή δὲν ἔχομε γιὰ νὰ μεσολάβωμε.
'Ὁ Μπούερ Μπούερ, ἡ χώρα σας δεινῶς ἐπαπειλεῖται,
κι' ἀδίκως ἤλθατε κι' εἰώ καὶ μᾶς παρακαλεῖτε.

'Ὁ Μπούερ Μπούερ, τῆς πόρτας μας ἀδίκως τῆς κτυπάτε,
οὔρτε κι' ἄλλοῦ νὰ πάτε,
μὴν πέφτετε 'στὰ πόδια μας, τοὺς πόνοσ σας μὴ λέτε,
καὶ σὰν παιδιὰ μὴν κλαῖτε.

Γνωρίζομεν, ὃ θρήματα περιλαλήτων βράχων,
αὐταστικμῆί πῶς θὰ σωθῇ τοῦ Τρανσβαάλ ἡ χώρα

μὲ μίαν μεσολάβησιν ἡμῶν τῶν Τουρκομάχων,
ἀλλὰ τί νὰ σὰς κάνωμε; καιρὸς δὲν εἶνε τώρα

Τῆς νίκης τὰ σαράβαλα
ἔχουν δουλειὰς καὶ ντράβαλα,
διατηγρίας ἔχομε,
'στοὺς ξένους Πρέσβεις τρίχομε,
ὃ φίλος μας ὁ Τουρκαλῆς
ντακαπὸ μᾶς 'μπαγλώρωσε,
κακὸς μᾶς ἔγινε μπαλῆς,
κι' ἄλλαισ δουλειᾶς μᾶς 'σκάρωσε.

Αὐτὸς τὸ κέρφ 'γάλασε καθὼ Γκιεσὺρ ἀχμάκη
καὶ 'στὸν καφρὲ γιὰ χάρην μᾶς ἔβαλε φαρμάκι,
συμβάσις μῆς 'στὸ Βόσπορο
'γινῆκανε κευρίλια,
καὶ μὲ τὸν περονόσπορο
'ρμᾶζανε τίμπηλια.

'Ὀργανωτῆς προσμένωμε
νὰ δοῦμε τί θὰ γένωμε,
μὲ χίλια τόσα σκάνωμε,
προβασμοὺς θὰ κάνωμε,
σπαλέταις θὰ φορέσωμε,
τῆς μύγας θὰ βαρῆσωμε.

'Ὁ Μπούερ Μπούερ, ἂν ἤλθατε 'στὴν νίκην τὴν κοιτιά,
μὰ τῆς μεσολάβησεως ἄρῃτε τὴν ἐλπίδα.

'Πῆτε 'στὸν ἄλλο τὸν ντουζιὰ
τὸν πόνο σας τὸν φλογερὸ,
'στὴν παρακάτω γαιτονιά
κι' ἡμεῖς δὲν ἔχομε καιρὸ.

'Ὁ Μπούερ κι' 'Αφρικάνερες, τοῦ κακού μὴ λιμάρτε
'στὸν ἄλλον τὸ λημέρι,
ἀπὸ τὸν Παρβενῶνα μὴ πέρα μόνο πέρατε
καὶ οὔρτε σ' ἄλλα μέρη.

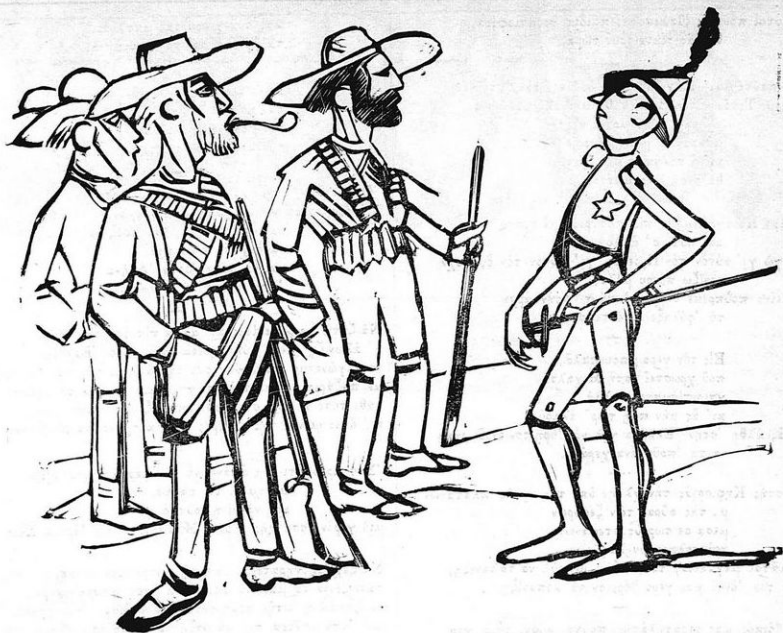
Μακρὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, μὴν εἶθε παλαβοί,
παύσατε πῦρ πολέμου φρικώδους κι' ἀνθρωπότητος...
τὸ κράτος μας σὰς λέγω πῶς δὲν μεσολαβεῖ
'στὼν ἄλλων τοὺς πολέμους, πρὸ πάντων 'στοὺς 'δικούς του.

Καὶ πρὸς σὰς εἶπε 'στὸ φτεροὺ νὰ σηκωθῆτε, μπουφοί,
καὶ μὲ παιδιὰ καὶ γέρονσ;
δὲν ξέρετε πῶς οἱ μικροὶ δὲν παίζουν κλωτσοσκούφι.
μὲ τοὺς μεγαλειτέρους;

Γιὰτί καὶ εἰς ἀρπάζατε 'στὰ χίρρα τῆς λεπίδος;
τάχα γιὰτί τὸ κάνετε; γιὰ νὰ σὰς πουν νταβέσ;
γιὰ νὰ σὰς βλίπτουν νεκροὺς ἐπάνω τῆς ἀπίδος
καὶ νὰ σὰς λένε φρόνημα πῶς ἔχετε πατρίδος;

Καὶ τώρα ποῦγινε γιὰ σὰς πολύμηνος κουβέντα,
τί 'καταλάβατε μ' αὐτὸ, βρὲ βλάκες μὲ πατένας;
κι' ἂν σήμερα πολεμιστῆς σὰς λέγουν τιμημένους
κι' ἂν τάρματὰ σας ἄκουσαν ἀρβύλους τοὺς ἐπαίνους,
ἀλλὰ τὴν μεσολάβησιν ὑπὲρ τῶν νικημῶνων
τὴν ἀπορρίπτουν παμψηφεί μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ γενθῆτε ὀματα,
νὰ λείπων πατριωτισμοὶ καὶ τόσ' ἀνδραγαθήματα.

παρά μ' ἐκείνους τοὺς Τζῶν Μπούλ ν' ἀνοίξετε δουλειαίς
καὶ νάλλθουν νὰ χολάσουν τῆς δουλίας σας φωνηαίς ;

Δὲν ἦτο προτιμότερον τῆς πρώτης εὐτυχίας σας
νὰ ζῆτε τὰς ἡμέρας,
καὶ νάχετε τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ χρυσωρυχεῖα σας,
παρὰ πολίμων γέρας ;

Τί τάχα θὰ κερδίσατε μὲ τοῦτο τὸ βραβεῖον
εἰς τὸν κατόπιν βίον ;
τώρα θὰ μένιντε πτωχοὶ μὲ τοὺς ἐπαίνους μόνων
ἡρωϊκῶν ἀγώνων,
καὶ θὰ γνωρίζετε καὶ εἰς, ἀνδρείοι νικημένοι,
ὅτι μ' ἐπαίνους μοναχὰ στομάχι δὲν χορταίνει.

Κι' ἂν σὰς φωνάζουν γίγαντας κι' ἀρειμανίους Ἄρηδες,
μὲ τοῦτο ποῖον ὄφελος καὶ πρῖπουσ' ἀμοιβή ;
κι' ἂν σὰς ἀνομάζαν λαγοὺς καὶ πρώτους φοθητάρηδες,
τί τάχα θὰ παθαίνατε, βρὲ Μπούρε παλαβοί ;

Κλαίω τὴν κουταμάρα σας, τοῦ Κροῦγερ τὴν βλακειά,
ποῦθελε πόλεμο κι' αὐτὸς σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία,
καὶ ὅτ' ἀκαλὰ καθοῦμενα τοῦ ἁπάντων νὰ κἀν
τὸν πολεμάρχο τῶν Ρωμῶν, τὸν γέρο Ντελληγάννη.

Μὰ τέλος πάντων, φίλοι Μπούρε, ἀφοῦ τὸν ἐκρηξάτε,
πῶς ὅτ' ἠρχῆ τὴν ράχη σας ὅτους Ἀγγλους δὲν εἰδείξατε,
ἀλλὰ τυφλῶς ἐπίσατε ὅτ' ἂν ἴσιν ἀγῶνα

τὸ σφύρον αἶμα χύνοντες σταγόνα πρὸς σταγόνα,
καὶ βλακωδῶς ἐμάχεσθε πρὸς πολεμίους γαῦρους,
πρὸς τοὺς παῖδους, πρὸς τοὺς ἱππέας, καὶ τοὺς ἵπποκονταύρους ;

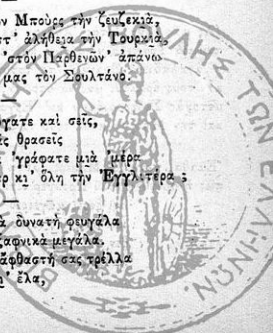
Κι' ἐμεῖς, ὦ Μπούρε, πρὸ καιροῦ τὰ δόντια μας ἐτριξάμε
κι' ἐλέγαμε μὲς ὅτ' ἠν Σταμποῦλ νὰ φῆμε κοκορέτσι,
καὶ τοῦ Σουλτάνου τῆς Τσευρκιάς τὸν πόλεμο ἠκηρύξαμε,
καὶ τὰ σπαθιά ἠγυμνώσαμε, μὰ δὲν ἐκάναμ' ἔτσι.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ὅσ' ἄν φρόνιμοι μὲ θούρια ὅτ' ἀ χεῖλη
ἠπατάσαμε τὸ κρᾶνος,
αὐθὺς ἐμπεσολάθισαν ὑπὲρ ἡμῶν οἱ φίλοι,
καὶ πρώτος ὁ Σουλτάνος.

Ἄν ὅμως εἶχαμε κι' ἐμεῖς τῶν Μπούρε τὴν ζευκεϊά,
κι' ἂν τότε πολεμοῦσαμε ὅτ' ἀθήμα τὴν Τσευρκιά,
θὰ ὄλεπαμε τὸν κύρ Ἐτίμ ὅτ' ἠν Παρθιανὸν ἄπάνω
καὶ σήμερα δὲν θῆχαμε δικὸν μας τὸν Σουλτάνο.

Δὲν ἦτανε καλλίτερα νὰ φραγῆτε καὶ εἰς,
καὶ σὴν κι' ἐμᾶς θρασεῖς
ἄπάνω ὅτ' ἠν πατοῦνα σας νὰ γράφατε μιά ἡμέρα
τὸν Ρόμπερτζ καὶ τὸν Κίτσεμερ κι' ὅλη τὴν Ἑγγλίτερα ;

Χίλιαις φοραῖς καλλίτερα μιά δυνατὴ σφυγάλα
παρὰ πολέμου μακρολεῖο καὶ ἔσφυκα μεγάλα.
Τὼρ ἀκριβὰ πληρώνετε τὴν ἀδραστή σας τρέλλα
μὲ τόσα σῦρε κι' ἐλα,

κι' αὐτοὶ ποῦ σὰς ἐθαύμασαν, παιδιὰ τροπαιοφόρα,
θὰ σὰς οἰκτεῖρον τώρα.

Ἄπο παντοῦ θὰ ὀδύνησθε σὺν δούλοι, σὺν ζητιάνοι,
καὶ τοὺς Τιτάνας τῶν βουόνων θὰ περγελάσων νάνοι,
κι' ὅλος ὁ κόσμος ὁ κριτῆς
μακρὸν θὰ μείνη ξένος,
κι' ὁ στίγχνος τῆς ἀριτῆς
θὰ πίση μαραμμένος.

Ὁ γέρο Κρούγερ ἔμαθα πῶς τῶστρεψε μὲ τρόπο
καὶ πάει σ' ἄλλον τόπο.
Κι' ἐγὼ γι' αὐτὸν τὸν Πρόδρο, γι' αὐτὸν τὸν δυστυχῆ
τονίζω πόνου μέλος,
κι' ἐκεῖνο ποῦπρεπε θαρρὸν νὰ κἀν' σ'τὴν ἀρχὴ
τὸ 'φύλαξε' σ'τὸ τέλος.

Εἰς τὸν γέρο μπουταλᾶ,
ποῦ χρυσταί' σ'τὴ Μιχαλοῦ,
χαριετίσματα πολλὰ,
κι' ἄς μὴν πάη τῶρ' ἄλλου,
ἀλλ' ἄς ἔλθῃ σ'τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ 'βρῇ τὸν Θεωδωράκη
νὰ τὰ 'ποῦν ἕνα χεράκι.

Καὶ σ'τῆς Κηρσισιᾶς τὴν χλόην ὑπὸ τὰς σκιὰς πλατάνων
μὲ τὰς αὔρας τῶν ζεφύρων
μῆσα σὲ σωροῦς στεφάνων
καὶ πολεμικῶν λαφύρων
νὰ θυμᾶται μεγαλεῖα, τοῦ Τζῶν Μπουλ νὰ ταλανίζῃ,
καὶ μὲ τὸν 'οἰκὸ μας γέρο βέριον νὰ κοπανίζῃ.

Κε' ὁ 'οἰκὸς μας στρατηλάτης, πύχει κίφει τὸνα χέρι,
τριαντάφυλλο τῆς ὄρας 'σὸν 'οἰκὸ σας νὰ προσφέρει,
καὶ 'σὸν Κρούγερ νὰ ψιλλίξῃ μὲ τὸ στόμα τὸ στομύλλον :
«γέρος ἔδωκε σὲ γέρο τριαντάφυλλον μὲ φύλλον»,
ὁ δὲ Κρούγερ νὰ τὸ βάζῃ
'σὲ σουρτοῦκο του μὲ νάζι,
κι' ὄλοένα νὰ παρλάρουν καὶ νὰ στρώνουν πεσιότα
καὶ περίπατο νὰ βγαίνουν καθὼς λέν ἀλαμπρασιότα.

Καλῶς ἤλαθε 'σὲ κρᾶτος τοῦ λαοῦ τοῦ κεχνητός,
κι' ἔμαθα μετὰ χερῶν
πῶς ὁ Κρούγερ εἶνε πρῶτος
'Αφρικάνοιερς ταλλαράς.

Κι' ἄς ἔλθῃ μὲ τὸ χρυσάφι,
ποῦ γεννοῦν χρυσορωχτεῖα,
μῆσα σὲ Ρωμῶν ἔδοφι,
ποῦ σκορπίζετ' εὐτυχία.

Ἄς μᾶς ἔλθῃ 'σ'τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν ντόμα του μαζὶ
καμμά Τράπεζα ν' ἀνοίξῃ καὶ κανένα μαγαζι,
ν' ἀκαλόθητὰ Σπραγίεα, τὰ τοσοῦτον ρυπαρά,
κἂν τοὺς ὀρμούς μας νὰ στρώσῃ, κἂν νὰ φέρῃ τὰ νερά,
μυτογάς Σιδηροδρόμων κι' Ἐργοληψίων νὰ πάρῃ
καὶ τὴν Μπόρα καθὼς τόσο νὰ σηκώσῃ 'σὲ ποδάρι.

Ἐμαθα, γυναικοὶ Μπόρες, μετὰ λύπης μου πολλῆς
πῶς ἡ σύνενοος τοῦ Κρούγερ εἶναι τῆς παλιᾶς σχολῆς,
ὅτι ξερεὶ μαγειρὸ
καὶ σπητιοῦ νοικοκυρὸ
δὲν τῆς λείπει τὸ βελόνι,
καθαρίζετ' ἀ ντουλάπια,

καὶ τοῦ γέρου τῆς μαλαῖας
τὰ βρακιά καὶ τὰ τσουράπια.

Λίνε πῶς καὶ ρόχα νέθι:
σὺν κανένα λαδικὸ,
καὶ μονόγῃ τῆς ἄλθι:
τὸν καφερὶ τὸν τακτικό.

'Πίστε τῆς λοιπὸν κι' ἐκίνας καθὼς προστυχὰ ν' ἀφήσῃ
κι' ἄρον ἄρον νὰ μᾶς ἔλθῃ 'σὲ Ρωμᾶϊκο νὰ ζήτῃ,
τὸ σπητιοῦ τῆς τὴν κουζίνα
νὰ ξεχάσῃ τῶρα πιά,
καὶ νὰ μάθῃ 'σ'τὴν Ἀθήνα
'λίγα τρόπο κι' ἀνθρωπιᾶ.

Νὰ ζητῇ χειραφεσιᾶς κι' ἄλλα τέτοια τοῦ σουμοῦ,
ν' ἀλωνίξῃ 'μέρα νόκτα μῆσα 'σ'τὴν ὄδον Ἐρμού,
νὰ λιγόνεται γιὰ λούσα σὺν τῆς ἄλλαις τῆς τσακίστρας,
μὲ παζάρια καὶ μὲ σκίρτρα τοῦ ἐμπόρου νὰ σταυρώνῃ,
κάθε τόσο νὰ τῆς στέλλουν ἀποδείξεις ἢ μοδοστραῖς,
κι' ὁ καυμένος τῆς ὁ γέρος σὺν σκαμμένος νὰ πληρώνῃ.

'Στὸ κρεβάτι τῆς ἀπάνω νὰ τῆς φέρῃ ἡ καμαριέρα
μοσημίρι τὸν καφερὶ,
καὶ νὰ γίνῃ τούτ' ἀ φῆ
μὴ γερόντισσα τῆς μόδας, Μπαμπομοφᾶ καὶ Πίρια Σέρα.

Νὰ ξεχάσῃ γηρατεῖα, νὰ γενῇ φωτιὰ καὶ λαύρα,
τάσμενία τὰ καλλιά τῆς νὰ τὰ βᾶφῃ μαύρα μαύρα,
νὰ ξαπλώνῃ 'σ'τῆς πολτρόνας σὺν γαϊδῶρα 'σὲ γρασιδοῖ
καὶ 'σ'τὰ μούτρα τῆς νὰ βάζῃ μὲ τὴ φρούτα τὸ φτερισίδι,
καὶ ποδῶλο νὰ μάθῃ μῆσα 'σ'τ' ἄλλα πράγματα,
κι' ὅποιον εὐρῆ νὰ τὸν ρίχνῃ
καὶ τῆς ἀντίκας τῆς νὰ δείχνῃ
τῶρα 'σ'τὰ γεράματα,
καὶ καθένας νὰ φερᾶρῃ τῆς κυρούλας μας τὴν ἄντζα,
ποῦ ληρομένησε μαζὶ μὲ τὴν παλιὰ τῆς προστυχάντζα.

Χαιρετίσματα 'σὸν Κρούγερ, τὸν μουρλό, τὸν ξεκουτιάρη
κι' ἔδω πέρα νὰ τοῦ 'πῆτε μὲ τὸ πρῶτο ν' ἀριδάρῃ.
Σὰς λυποῦμαι, φίλοι Μπόρες... κατευόδιο σας καλὸ...
σὲ προσμένω, γέρο Κρούγερ, κι' ἔλα μου γιὰλο γιὰλο.

Καὶ καμφοδῆς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελείας.

'Στὴν Νιάν τὴν Ἰόρακν φύλλον Ἑλληνικόν
μὲ τίτλον Θε ρ ο μ ο π ὺ λ α ι, πολὺ σημαντικόν,
φύλλον σπουδαίας ὕλης, καὶ πλούτου καὶ φιγούρας,
τὸ βγάξουν καὶ τὸ γρῆφουν ὁ Μεσθενεὺς κι' ὁ Μπόρας.

Λόγος, ποῦ τὸν ἀπήγγειλεν ὁ Κωνσταντῖνος Ράδος
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πλοῦς τῆς ἀναμνηστικῆς,
τῆς ἰδρυθῆσης κατ' αὐτὰς ἐν Ἀστει τῆς Ἑλλάδος,
τόπω τῆς Συνελεύσεως, Δευτέρας Ἐθνικῆς.

Κῆπος μικρὸς, ποιήματα Γεωργίου Καβο-Μαλεῖα
μὲ λυρισμὸν περιπαθῆ κι' εἰς στίχους ρωμᾶλῆα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμοῦ μας, παραπίπτα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριανταεπτά, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.